

Sygnatura akt VIII C 1572/18

\$%\$VIII/C/1572/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Martyniec

Protokolant: Alicja Winiarska

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2019 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa M. R. (1)

przeciwko L. M. (1)

o zapłatę

- I. zasądza od pozwanego L. M. (1) na rzecz powoda M. R. (1) kwotę 4.338,09 zł (cztery tysiące trzysta trzydzieści osiem złotych dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 20 września 2017 r. do dnia zapłaty;
- II. oddala dalej idące powództwo;
- III. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt VIII C 1572/18

UZASADNIENIE

Powód M. R. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), pozwem wniesionym w dniu 19 marca 2018 r. domagał się od pozwanego L. M. (1) zapłaty kwoty 8.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W treści uzasadnienia powód wskazał, że w dniu 7 sierpnia 2016 r. zawarł z pozwanym umowę nr (...), której przedmiotem było wykonanie i montaż zestawu mebli kuchennych, sprzętu AGD oraz armatury. Wartość umowy opiewała na kwotę 51.048 zł. Zaznaczył, iż termin dostawy przedmiotu umowy ustalono na 40-sty tydzień 2016 r. Powód miał zakończyć montaż mebli w terminie 30 dni od dnia jego rozpoczęcia. Następnie strony zawarły w tym samym terminie dodatkową umowę nr (...), na mocy której pozwany zamówił blaty kamienne oraz kamieniopochodne, za które zobowiązał się zapłacić cenę 22.000 zł. Miały one zostać dostarczone w 44 tygodniu 2016 r. Z uwagi na specyfikę wykonania zadania zakończenie montażu blatów miało odbyć się w ciągu 30 dni od dnia ustawienia zabudowy meblowej. Powód wyjaśnił, że w związku z dodatkowymi ustaleniami strony w/w dacie zawarły aneks nr (...) do umowy nr (...), na podstawie którego ustaliły wymianę płyt indukcyjnych, wymianę frontów fornirowanych, wymianę uchwytów i wymianę uchwytów w wieży lodówkowej. W związku

z powyższym wartość tejże umowy wzrosła do kwoty 54.856,15 zł. Powód wskazał, że w dniu 12 października 2016 r. dostarczono i ustawiono meble kuchenne w sposób umożliwiający dokonanie pomiarów i montaż zamówionych dodatkowo blatów. Następnie, dnia 5 grudnia 2016 r. zamontowano blaty, uprzednio odebrane przez pozwanego bez uwag i zastrzeżeń. Pozwany zgłaszał uwagi w zakresie realizacji umowy, do których powód ustosunkował się w drodze e-mail lub drodze pisemnej, udzielając w szczególności pismem z dnia 28 września 2017 r. pozwanemu rabatu w wysokości 3% wartości mebli w myśl treści umowy z dnia 7 sierpnia 2016 r. ze względu na przekroczenie terminu realizacji zakończenia montażu zestawu kuchennego. Powód wskazał, że pozwany nie zapłacił mu kwoty 21.964,65 zł, stąd też podejmował próbę polubownego rozwiązania sporu, zakończoną uiszczeniem przez pozwanego zaledwie 13.964,65 zł. Powód zaznaczył, że pozwany zatrzymał kwotę 8.000 zł.

W odpowiedzi na pozew pismem złożonym na formularzu w dniu 29 czerwca 2018 r. pozwany L. M. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podniósł zarzut obniżenia ceny stołu o kwotę 2.421,11 zł, zlewu o kwotę 1.000 zł oraz baterii zlewozmywakowej o kwotę 840 zł, a także zarzut potrącenia kwoty 24.000 zł należnej pozwanemu tytułem odszkodowania.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że zawarł z powodem w dniu 31 lipca 2016 r. umowę nr (...) na wykonanie i montaż elementów szklanych. Przyznał także, że kolejno w dniu 7 sierpnia 2016 r. zawarł z powodem umowę nr (...), na podstawie której powód zobowiązał się do wykonania oraz montażu zestawu mebli kuchennych wraz z AGD i armaturą. Następnie strony w dacie powyższej zawarły umowę nr (...) w przedmiocie wykonania i montażu blatów kamiennych i kamiennopochodnych, a także w dniu 13 sierpnia 2016 r. umowę nr (...) na opracowanie projektu koncepcyjnego zabudowy kuchennej. Dnia 7 grudnia 2016 r. w wyniku reklamacji pozwanego dotyczącej wykonania forniru podpisano aneks nr (...) do umowy nr (...), wprowadzający zmiany co do płyty indukcyjnej, wymianu frontów i uchwytów. Pozwany zaznaczył, że nie został w nim oznaczony nowy termin zakończenia montażu. Pozwany wskazał, że powód wystawił faktury na łączną kwotę 81.832,50 zł, z czego kwota 72.904,65 zł została przez pozwanego uregulowana. Pozwany przyznał, że powód udzielił mu rabatu w wysokości 3% wartości mebli w kwocie 927,85 zł. Wyjaśnił, że odmówił powodowi zapłaty kwoty 8.000 zł, bowiem wykonał on prace z bardzo dużym opóźnieniem, a część z nich wykonana została wadliwie. Zgodnie z umową realizacja zlecenia winna nastąpić najpóźniej do dnia 7 grudnia 2016 r. Pozwany w pierwszej kolejności wskazał, iż opóźnione w dostawie o tydzień meble kuchenne miały elementy niepozostające w zgodzie z projektem. W szczególności fronty odbiegały w znaczący sposób od mebli prezentowanych przez powoda na ekspozycji, a przede wszystkim od próbnika, który to pozwany otrzymał przed podpisaniem umowy i od wizualizacji przedstawionej pozwanemu na projekcie. Wobec powyższego, zażądał on wymiany drzwiczek, ostatecznie zgadzając się na zastosowanie innego forniru. Następnie, po montażu górnych szafek okazało się, że półki i boczne ścianki mają kolor kremowy, plecy szafek kolor śnieżnobiały oraz wnętrza szafek kolor szary, stąd też pozwany zażądał wymiany pleców szafek wiszących na kolor taki sam, jak kolor półek. Zdaniem pozwanego, odmienny kolor placów szafek obniżał ich estetykę. Powód dokonał ich wymiany na skutek reklamacji, jednakże na kolor odmienny od żądanego przez pozwanego. Pozwany wyjaśnił, iż konieczność ponownego wykonania frontów, jak również dostarczenia nowych pleców szafek wiszących, wpłynęła na termin montażu mebli kuchennych i opóźniła wykonanie innych ich elementów, tj. montaż blatów i elementów szklanych. Nadto, pozwany wskazał, że ze względu na błędnie dokonane pomiary zaistniała konieczność obniżenia części mebli ze względu na kolizję z oknem. Z uwagi na ujawnienie wad w montażu blatów pozwany zażądał ich usunięcia, co z kolei wpłynęło znacznie na opóźnienie terminu zakończenia prac. Pozwany wyjaśnił, że w chwili przystąpienia przez pracowników powoda do pomiarów celem zamontowania elementów szklanych, okazało się, iż blaty kuchenne nie zostały należycie wypoziomowane, stąd też montaż szła hartowanego był niemożliwy. Wady w montażu mebli kuchennych były niwelowane przez powoda aż do lipca 2017 r. Pozwany wskazał, że zgodnie z umową powód obowiązany był udzielić mu również rabatu w wysokości 3% od wartości blatów kamiennych, tj. w kwocie 660 zł (= 22.000 zł x 3%) oraz rabatu w wysokości 3% od wartości szkła, tj. w kwocie 149,31 zł (= 4.977 zł x 3%) za przekroczenie terminów ich montażu. Pozwany, odnosząc się do wadliwego wykonania umowy przez powoda, wyjaśnił, że są to w części wady nienadające się do usunięcia i uzasadniające roszczenie o obniżenie wynagrodzenia. Wskazał, że w szczególności wadliwie został wykonany stół, który ma pochyłości

w obu kierunkach oscylujące w granicach 4-6 mm. Zaznaczył, że powód uznał roszczenie o obniżenie ceny stołu, proponując rabat w wysokości 35% jego wartości, tj. 1.372,35 zł (= 3.921 zł x 3%). Pozwany podniósł, że wartość stołu została zaniżona przez powoda, bowiem zgodnie z wyceną łączna kwota za jego wykonanie wynosiła 4.842,22 zł, a wraz z kosztami pomiaru, montażu, transportu

i upustem 17% – 4.842,22 zł. Zdaniem pozwanego wadliwość stołu zmniejsza jego użyteczność i ma wpływ na estetykę całej kuchni. Wobec tego pozwany podniósł roszczenie o obniżenie ceny stołu

o kwotę 2.421,11 zł (50% wartości). Pozwany podniósł, że wadliwie wykonano również zlew, wyceniony na kwotę 4.200 zł. Zgodnie z umową miał zostać zamontowany zlew silestone integrity one o wymiarach 542/442 mm, natomiast powód dokonał montażu zlewu znacznie mniejszego – o wymiarach 505x365 mm, co wpływa na funkcjonalność kuchni. Stąd też, pozwany wniósł o obniżenie jego ceny o kwotę 1.000 zł. Nadto pozwany podał, że pracownicy powoda zaproponowali mu typ baterii charakteryzującej się niestandardowym uruchamianiem wody ciepłej i zimnej oraz niemalże niewidocznymi jej oznaczeniami, o czym go nie poinformowali. Stąd też zażądał obniżenia jej ceny o kwotę 840 zł (= 4.200 x 20%). Jednocześnie pozwany wskazał, że z uwagi na demontaż i ponowny montaż blatów oraz cokolików pracownicy powoda uszkodzili ściany kuchni, w wyniku czego pozwany musiał we własnym zakresie naprawić uszkodzenia, ponosząc szkodę w kwocie 250 zł. Zaznaczył, że podobna sytuacja odnosiła się do wadliwego montażu elementów szklanych i widniejących bruzd na ścianach, zatem pozwany poniósł koszt naprawy w/w usterek również w kwocie 250 zł. Pozwany, powołując się na treści przepisu art. 471 k.c., wskazał, że przysługuje mu roszczenie o naprawienie szkody poniesionej wskutek działań powoda i wykonania umów z ponad 7-miesięcznym przekroczeniem terminu. Na skutek niewykonania przez powoda terminowo zlecenia nie mógł przeprowadzić się do budynku mieszkalnego przy ul. (...) i zmuszony był pozostawiać w dotychczasowym miejscu zamieszkania. Obliczył zatem szkodę w wysokości

24.000 zł, na którą złożył się utracony czynsz najmu dotychczasowego mieszkania (= 6 miesięcy x 4.000 zł).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Pozwany L. M. (1) w miesiącu marcu 2016 r. zakupił jednorodzinny dom przy ul. (...) we W.. Planował wprowadzić się do niego w grudniu 2016 r. Nieruchomość wymagała remontu i prac wykończeniowych. Pozwany poszukiwał firmy proponującej usługi projektowe i remontowe pomieszczeń, w tym kuchni. Wraz z obecną małżonką M. M. zdecydował się na usługi firmy (...), prowadzonej przez powoda M. R. (1).

Bezsporne, a nadto:

- zeznania świadka M. M., k. 252-253;

- przesłuchanie pozwanego L. M. (2), k. 303-304.

W miesiącu czerwcu 2016 r. pozwanemu przedstawiono projekt kuchni sporządzony przez projektantkę D. L. (obecnie W.), pracownicę salonu (...). Został on zatwierdzony przez pozwanego. W treści danych projektu wskazano, że zestaw mebli to „B. lakier połysk wraz z P. F. (...)”. Jako kolor frontu oznaczono „lakier: 5_ (...) połysk + (...)”. Ustalono, że korpus szafek górnych będzie miał kolor „2-29 ecru”, pozostałych zaś „(...)”. Cokół zaznaczono, jako „(...)połysk + (...) (...) mat”. Zgodnie z projektem blat był kwarcowy (...) z połyskiem o grubości 30 mm.

Dnia 7 sierpnia 2016 r. projekt wraz z wizualizacją został zaakceptowany przez pozwanego i opatrzony jego podpisem.

Dowód:

- projekt kuchni wraz z wizualizacją, k. 94-95;

- zeznania świadka D. W., k. 201-202;

- zeznania świadka M. M., k. 252-253;
- przesłuchanie pozwanego L. M. (1), k. 303-304.

Z projektów łazienki i salonu sporządzonych również przez D. W., pozwany zrezygnował.

Bezsporne, a nadto:

- zeznania świadka D. W., k. 201-202.

Zgodnie z przyjętą praktyką firmy (...), z klientem zlecającym wykonanie kuchni zawierane są trzy osobne umowy – w przedmiocie mebli kuchennych wraz ze sprzętem AGD i armaturą, w przedmiocie blatów kamiennych i kamienno-pochodnych oraz w przedmiocie elementów szklanych.

Bezsporne, a nadto:

- zeznania świadka D. W., k. 201-202;
- przesłuchanie pozwanego L. M. (1), k. 303-304.

Dnia 31 lipca 2016 r. powód (wykonawca) w ramach swej działalności Mebel (...) zawarł z pozwanym (zamawiającym) umowę o nr (...), której przedmiotem były elementy szklane wraz z obróbką, transportem i montażem na kwotę 4.977 zł, z czego materiał wynosił 3.938 zł, obróbka – 839 zł, transport 200 zł. Pozwany zobowiązał się do uiszczenia zadatku za pośrednictwem bankowego przelewu elektronicznego w wysokości 3.000 zł. W dniu odbioru zestawu miał natomiast zapłacić powodowi kwotę 1.977 zł.

Termin dostawy towaru ustalono na 50 tydzień 2016 r.

Strony w punkcie 3 w/w umowy postanowiły, że w związku z tym, że towary uzupełniające wykonywane są „na wymiar” wykonawca ma za zadanie zakończyć montaż do 30 dni od daty ustawienia zabudowy meblowej umożliwiającej pomiar. W przypadku przekroczenia terminu z przyczyn leżących po stronie wykonawcy, zamawiającemu przysługuje prawo do uzyskania 3% rabatu liczonego od wartości brutto zamawianych towarów.

Dowód:

- umowa nr (...)z dnia 31 lipca 2016 r., k. 82;
- załącznik nr 1 do umowy nr (...)z dnia 31 lipca 2016 r., k. 83.

Wobec zaakceptowanego projektu kuchni, w dniu 7 sierpnia 2016 r., powód zawarł z pozwanym (zamawiającym) umowę nr (...), której przedmiotem był zestaw mebli kuchennych z kolekcji E. S. wraz z montażem w cenie 30.080 zł, sprzętem AGD w cenie 13.573 zł, armaturą w cenie 1.922 zł, wyposażeniem w cenie 8.787 zł. Pozostałe koszty wynosić miały kwotę 2.160 zł. Łączny koszt zestawu mebli kuchennych wynosił zatem kwotę 56.522 zł, a po upuście – 51.048 zł.

Pozwany zapłacił zadatek w wysokości 1.000 zł, natomiast do dnia 8 sierpnia 2016 r. obowiązany był dokonać przelewu na rachunek bankowy powoda na sumę 39.840 zł. Pozostała zaś kwota – 10.208 zł – miała zostać uiszczona w dniu odbioru zestawu.

Termin dostawy zestawu mebli ustalono na 40 tydzień 2016 roku.

Zgodnie z punktem 4 umowy, w związku z tym, że zestaw mebli wykonywany jest „na wymiar” wykonawca ma za zadanie zakończyć montaż do 30 dni od daty jego rozpoczęcia, natomiast

w przypadku zamówienia towarów zintegrowanych z zestawem mebli na podstawie odrębnej umowy wykonawca ma za zadanie zakończyć montaż do 30 dni od daty zamontowania tych towarów. Postanowiono, że po przekroczeniu terminu zakończenia montażu z przyczyn leżących po stronie wykonawcy, zamawiającemu przysługuje prawo do uzyskania 3% rabatu liczonego od wartości brutto zamawianych mebli. Zaznaczono również, że w przypadku zawarcia w trakcie realizacji umowy głównej umów uzupełniających dotyczących wykonania dodatkowych elementów meblowych zestawu kuchennego, termin zakończenia realizacji umowy wydłuża się o czas realizacji umów uzupełniających (punkt 5 umowy).

Dowód:

- umowę nr (...)z dnia 7 sierpnia 2016 r., k. 23;
- pokwitowanie wpłaty z dnia 23 lipca 2016 r., k. 48;
- potwierdzenie przelewu z dnia 9 sierpnia 2016 r., k. 49.

Również w dniu 7 sierpnia 2016 r. strony zawarły umowę nr (...) w przedmiocie zamówienia i montażu blatów kamiennych i kamiennopochodnych w kwocie 22.000 zł. Pozwany do dnia 8 sierpnia 2016 r. obowiązany był uiścić 17.600 zł tytułem zaliczki, natomiast w dniu odbioru zamówienia pozostała kwota 4.400 zł.

Termin dostawy towaru ustalono na 44 tydzień 2016 r.

Strony w punkcie 3 w/w umowy postanowiły, że w związku z tym, że towary uzupełniające wykonywane są „na wymiar” wykonawca ma za zadanie zakończyć montaż do 30 dni od daty ustawienia zabudowy meblowej umożliwiającej pomiar. W przypadku przekroczenia terminu z przyczyn leżących po stronie wykonawcy, zamawiającemu przysługuje prawo do uzyskania 3% rabatu liczonego od wartości brutto zamawianych towarów.

Elementem całkowicie zintegrowanym z blatem miał być zlew marki I. one silestone w kolorze „lagoon”, o wymiarach wewnętrznych 542x442 mm.

Dowód:

- umowa nr (...)z dnia 7 sierpnia 2016 r., k. 30;
- potwierdzenie przelewu z dnia 21 października 2016 r., k. 50;
- rysunek blatu z konglomeratu, k. 237;
- zeznania świadka M. M., k. 252-253.

W dniu 12 października 2016 r. dostarczono meble kuchenne. Zaznaczono, że montażu zestawu nie zakończono, brak bowiem było lodówki.

Dowód:

- protokół odbioru mebli z dnia 12 października 2016 r., k. 25.

Dostarczony przez pracowników firmy (...) zestaw mebli kuchennych nie był zgodny z projektem wizualizacji kuchni, ekspozycją w salonie powoda i otrzymanym przez pozwanego próbnikiem. Fornir różnił się kolorem od zamówionego dębu bagiennego, a ponadto brak było kontynuacji usłojenia frontów szafek.

Dowód:

- dokumentacja zdjęciowa, k. 96;
- zeznania świadka D. W., k. 201-202;
- zeznania świadka M. M., k. 252-253;
- przesłuchanie pozwanego L. M. (2), k. 303-304.

Dnia 13 października 2016 r. pozwany zgłosił reklamację dostarczonego na ul. (...) we W. zestawu mebli kuchennych. W treści zgłoszenia wskazał, że dolne szafki mają fornir niezgodny zarówno z ustaleniami, wzorem ekspozycji w salonie powoda, jak i z otrzymaną przez pozwanego próbką materiału. Zaznaczył, że na frontach szafek brak kontynuacji usłojenia. Wobec powyższego pozwany zażądał wymiany forniru na jednolity kolor, tj. „orzech O.”.

Dowód:

- zgłoszenie reklamacyjne z dnia 13 października 2016 r., k. 93;
- zeznania świadka M. M., k. 252-253;
- przesłuchanie pozwanego L. M. (1), k. 303-304.

W dniu 6 grudnia 2016 r. zamontowano elementy blatowe w domu pozwanego. W protokole nie odnotowano żadnych uwag. Oznaczono, że ich montaż zakończono.

Dowód:

- protokół odbioru i montażu elementów płytowych/blatowych z dnia 6 grudnia 2016 r., k. 31.

Strony w dniu 7 grudnia 2016 r. zawarły aneks nr (...) do umowy nr (...), na mocy którego powód zobowiązał się wymienić następujące elementy zestawu mebli:

- płytę indukcyjną (...) za kwotę 1.610 zł na płytę indukcyjną (...) za kwotę 2.812,50 zł;
- fronty fornirowane na fornir „Orzech O. mat 4_ (...)” z kontynuacją usłojenia w kwocie 870 zł;
- dotychczasowe uchwyty na uchwyty „U78 S.” o stałym rozstawie 200 mm w ilości 14 szt. U78 w kwocie 966 zł (= 14 x 69 zł) i 5 szt. T. w kwocie 962,50 zł (= 5 x 192,83 zł), na które następnie udzielono rabatu 10%.

W związku z zawartym aneksem zmianie uległ koszt mebli kuchennych, który wzrósł do łącznej kwoty 54.856,15 zł (z uwzględnionym rabatem), w tym: meble – 30.950 zł, sprzęt AGD – 14.775,50 zł, armatura – 1.922 zł, wyposażenie – 10.522,65 zł i pozostałe – 2.160 zł.

W dniu odbioru zestawu zamawiający winien był uiścić kwotę 14.016,15 zł.

Dowód:

- aneks nr (...) do umowy nr (...) z dnia 7 grudnia 2016 r., k. 24;
- zeznania świadka Ł. H. (1), k. 201;
- zeznania świadka D. W., k. 201-202.

Pozwany dnia 10 stycznia 2017 r. zgłosił powodowi reklamację szafek górnych zestawu meblowego do umowy nr (...). Wskazał, że szafki mają nieodpowiedni, śnieżnobiały kolor pleców, co przy beżowym korpusie i szaro-beżowej wewnętrznej stronie drzwiczek, sprawia wrażenie starych, składanych mebli.

Wobec powyższego pozwany zażądał wymiany pleców szafek górnych z koloru białego na kolor szary/srebrny. Następnie, przed dostarczeniem płyt w kolorze szarym, zdecydował, że korzystniej będą wyglądały plecy szafek w beżowym kolorze korpusu.

Dowód:

- zgłoszenie reklamacyjne z dnia 10 stycznia 2017 r., k. 40;
- zeznania świadka Ł. H. (1), k. 201;
- zeznania świadka D. W., k. 201-202;
- zeznania świadka M. M., k. 252-253;
- przesłuchanie pozwanego L. M. (2), k. 303-304.

W dniu 13 stycznia 2017 r. w protokole odbioru mebli wskazano, że pozostają one w kolizji z oknem kuchennym. Montażu zestawu nie zakończono. Konieczne było zmniejszenie wysokości zestawu szafek kuchennych.

Dowód:

- protokół odbioru mebli z dnia 13 stycznia 2017 r., k. 26;
- zeznania świadka M. M., k. 252-253;
- przesłuchanie pozwanego L. M. (2), k. 303-304.

Z uwagi na brak wymiany pleców szafek górnych na żądany przez pozwanego beżowy kolor, w treści protokołu odbioru mebli z dnia 24 stycznia 2017 r. wskazano, że są one białe, a nadto, że nie zamontowano cokołu pod oknem, a blat kamienny nie został wypoziomowany. Zaznaczono, że odstęp między szafkami nie zostały uregulowane.

Dowód:

- protokół odbioru mebli z dnia 24 stycznia 2016 7, k. 27.

Pozwany wielokrotnie podnosił, że blaty kuchenne będące przedmiotem umowy nr (...) są zamontowane wadliwie, bowiem pozostają odchylenia oscylujące w okolicach 4-6 mm, co uniemożliwia montaż elementów szklanych. Fakt ten był zgłaszany powodowi.

Dowód:

- korespondencja mailowa powoda z pozwanym, k. 35-39;
- korespondencja mailowa powoda z pozwanym, k. 113-140;
- dokumentacja zdjęciowa, k. 102-104, 107-108, 285-293;
- zeznania świadka A. S., k. 251-252;
- zeznania świadka M. M., k. 252-253;
- przesłuchanie pozwanego L. M. (2), k. 303-304.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. była podwykonawcą odpowiadającym za dostawę i montaż blatów kuchennych zamówionych przez powoda, a uprzednio wybranych przez pozwanego. Jej pracownicy dokonali niezbędnych pomiarów celem wykonania oraz zamontowania konstrukcji blatowej i w dniu 1 sierpnia 2016 r. wycenili zlecenie. Miara stołu opiewającego na kwotę 4.842,22 zł (materiał: 1.922 zł + 2.872 zł; ½ ceny za pomiar: 1.040 zł pomniejszone o upust 17%) miała wynosić 800 mm długości i 720 mm szerokości.

Na skutek reklamacji pozwanego dotyczącej blatów, forma należąca do powoda Mebel (...) przekazała sprawę do (...) Sp. z o.o.

Podwykonawca pisemnie poinformował powoda, że nie znajduje wad stołu z konglomeratu, zamówionego przez pozwanego. W dniu 3 lutego 2017 r. skierował do domu przy ul. (...) we W. swego pracownika celem weryfikacji zgłoszonej przez powoda usterki. Ustalił,

że blat stołu wykazuje pochyłość w granicy 2 mm od poziomu w narożniku, niemniej jednak zgodnie z warunkami jego wykonania, podpisanymi zarówno przez powoda, jak i pozwanego, dopuszczalna jest tolerancja na wymiarach elementów +/- 3 mm oraz tolerancja montażowa +/- 5 mm. (...) Sp. z o.o. wyjaśniła, że materiał, jakim jest konglomerat kwarcowy, nie pozwala na osiągnięcie idealnej gładkości, spełnia natomiast wymagania techniczne, jakie można stawiać tego typu wyrobom. Jednocześnie podwykonawca zaznaczył, że dnia 6 grudnia 2016 r. zarówno powód, jak i pozwany nie zgłosili jakichkolwiek uwag do protokołu odbioru i montażu elementów płytowych/blatowych.

Dowód:

- wycena konstrukcji blatowej z dnia 1 sierpnia 2016 r., k. 109;

- pismo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś., k. 32.

W kuchni pozwanego zamontowano zlew o mniejszych wymiarach niż zamówiony, wyceniony wówczas na kwotę 4.200 zł. Nowy zlew miał wymiary 505x365 mm. Nie posiadał on automatycznego korka zamykania odpływu.

Jednocześnie przy zlewie wmontowano baterię charakteryzującą się niestandardowym (odwrotnym) uruchamianiem wody ciepłej i zimnej, przy niemalże ich niewidocznym oznaczeniu, o czym uprzednio nie poinformowano pozwanego. W zamian zaproponowano mu odpłatną wymianę na wskazaną przez niego inną baterię.

Dowód:

- korespondencja mailowa powoda z pozwanym, k. 113-140;

- dokumentacja zdjęciowa, k. 110-112;

- zeznania świadka Ł. H. (1), k. 201;

- zeznania świadka D. W., k. 201-202;

- zeznania świadka M. M., k. 252-253;

- przesłuchanie pozwanego L. M. (2), k. 303-304.

Dnia 17 lutego 2017 r. zakończono montaż mebli kuchennych. Wymieniono tyły górnych szafek kuchennych z białych na beżowe. Do montażu pozostała jedynie płyta szklana na ścianie kuchennej. Stół z konglomeratu, mimo zgłoszeń pozwanego pracownikom firmy powoda, nadal pozostawał niewypoziomowany.

Dowód:

- protokół odbioru mebli z dnia 17 lutego 2017 r., k. 28;

- zeznania świadka J. Ł., k. 251;

- zeznania świadka A. S., k. 251-252.

W dniu 17 marca 2017 r. pracownik firmy należącej do powoda, Ł. H. (1), wobec opóźnień w realizacji umowy i wad wskazanych przez pozwanego, wskazał, że pozwanemu zostanie zamontowany korek w zlewie wraz z otwieraczem. Jednocześnie poinformował pozwanego o przyznaniu upustu na blat stołu w wysokości żądanej, tj. w 35% oraz o upuście w wysokości 3% od wartości mebli.

Dowód:

- korespondencja mailowa powoda z pozwanym, k. 113-140;

- zeznania świadka Ł. H. (1), k. 201;

- zeznania świadka K. S., k. 202;

- zeznania świadka J. J., k. 202-203.

W dniu 23 marca 2017 r. wymieniono u pozwanego otwór w blacie oraz zainstalowano korek automatyczny w zlewie kuchennym. Nadto, przeprowadzono próbę szczelności podłączenia odpływu wody. Niemniej jednak w maju 2017 r. zlew w okolicach nowego korka przeciekał.

W zamian za brak zamontowanego wówczas korka, pozwanemu zaproponowano również bezpłatne wykonanie cokolików.

Dowód:

- protokół odbioru i montażu elementów płytowych/blatowych z dnia 23 marca 2017 r., k. 29;

- protokół odbioru mebli/usług z dnia 10 maja 2017 r., k. 105;

- zeznania świadka Ł. H. (1), k. 201;

- zeznania świadka D. W., k. 201-202;

- zeznania świadka K. S., k. 202;

- zeznania świadka J. J., k. 202-203;

- zeznania świadka C. S., k. 203.

W dniu 4 lipca 2017 r. wymieniono w zlewie powoda sitko odpływu oraz wyjęto klin pomiędzy łączeniami szyb na ścianie.

Dowód:

- protokół odbioru mebli/usług z dnia 4 lipca 2017 r., k. 106.

Powód wystawił powodowi faktury VAT w następujących terminach: w dniu 29 października 2016 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.655 zł brutto za sprzęt AGD, płatną do dnia 26 listopada 2016 r. oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.553 zł brutto za meble kuchenne, płatną do dnia 26 listopada 2016 r.; w dniu 23 maja 2017 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.812,50 zł za płytę indukcyjną B. (...), płatną do dnia 6 czerwca 2017 r.; w dniu 31 grudnia 2016 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.400 zł za wykonanie i montaż blatów, płatną do dnia 7 stycznia 2017 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z dnia 29 października 2016 r., k. 41;
- faktura VAT nr (...) z dnia 29 października 2016 r., k. 42;
- faktura VAT nr (...) z dnia 23 maja 2017 r., k. 43;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2016 r., k. 44.

Montaż mebli kuchennych, zaplanowany na 40 tydzień 2016 r., który miał się zakończyć w ciągu 30 następnym dni, rzeczywiście rozpoczął się w 41 tygodniu 2016 r., natomiast zakończył w dniu 7 grudnia 2016 r.

Montaż blatów kuchennych, zaplanowany na 44 tydzień 2016 r., który zakończyć się miał w ciągu 30 dni od ich dostawy, na skutek wstrzymania montażu mebli kuchennych rozpoczął się w dniu 5 grudnia 2016 r. na życzenie pozwanego, tj. w 49 tygodniu 2016 r. z 5-tygodniowym opóźnieniem.

Montaż elementów szklanych, zaplanowany na 50 tydzień 2016 r., którego koniec miał nastąpić w ciągu 30 dni od dostawy, rzeczywiście rozpoczął się on w dniu 10 marca 2017 r.

Bezsporne, a nadto:

- korespondencja mailowa powoda z pozwanym, k. 35-39.

Pozwany e-mailem z dnia 11 kwietnia 2017 r., wystosowanym do Ł. H. (1), domagał się obniżki w wysokości 11.800 zł, w tym:

- kwoty 2.200 zł tytułem 10% rabatu od umowy na blaty kamienne i kamiennopochodne, tj. od 22.000 zł oraz kwoty 3.150 zł tytułem 35% rabatu od wartości stołu, tj. od 9.000 zł,
- kwoty 497 zł tytułem 10% rabatu od wartości umowy w przedmiocie zamówienia elementów szklanych, tj. od 4.977 zł,
- kwoty 6.033 zł tytułem 10% rabatu od wartości umowy o zestaw meblowy z aneksem, tj. od 60.330 zł.

E-mailem z dnia 27 kwietnia 2017 r., Ł. H. (1) zaproponował pozwanemu upust w kwocie 4.373 zł, wskazując, że jest to kwota wyższa niż wynikająca z umów (3% wartości mebli = 928,50 zł, 3% na blat = 660 zł, 35% wartości stołu = 1.372,35 zł, 3% na szkło = 143,31 zł).

Dowód:

- korespondencja mailowa powoda z pozwanym, k. 35-39.

Następnie powód dokonał korekty faktury za meble kuchenne, wystawiając w dniu 23 maja 2017 r. fakturę nr (...) na kwotę 2.605,65 zł brutto, płatną do dnia 6 czerwca 2017 r. oraz korekty faktury za płytę B. (...), wystawiając w tej samej dacie fakturę nr (...) na kwotę -1.610 zł.

Powód w dniu 31 lipca 2017 r. dokonał kolejnej korekty faktury za meble, wystawiając fakturę nr (...) na kwotę -928,50 zł.

Dowód:

- faktura korekta nr (...) z dnia 23 maja 2017 r., k. 45;

- faktura korekta nr (...) z dnia 23 maja 2017 r., k. 46;

- faktura korekta nr (...) z dnia 31 lipca 2017 r., k. 47.

Ostatecznie pozwany zażądał od powoda rekompensaty w wysokości 8.000 zł, na co powód nie wyraził zgody, proponując natomiast kwotę 5.500 zł. Suma ta nie została zaakceptowana przez pozwanego.

Dowód:

- korespondencja mailowa powoda z pozwanym, k. 35-39.

W dniu 29 sierpnia 2017 r. pełnomocnik powoda wystosował do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 21.964,65 zł tytułem należności głównej oraz 50 zł tytułem kosztów upomnienia, w terminie do dnia 6 września 2017 r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie pozwany odebrał w dniu 19 września 2017 r.

Dowód:

- ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 29 sierpnia 2017 r., k. 52.

Pismem z dnia 30 października 2017 r. pełnomocnik pozwanego poinformował pełnomocnika powoda, że pozwany dokonał na rzecz powoda wpłaty kwoty 13.964,65 zł stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 21.964,65 zł a kwotą 8.000 zł, stanowiącą rekompensatę pozwanego w związku ze znacznym opóźnieniem w realizacji przedmiotu umowy oraz wadliwym wykonaniem jego części.

W dniu 31 października 2017 r. została zaksięgowana na rachunku bankowym powoda wpłata pozwanego w wysokości 13.964,65 zł.

Dowód:

- pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 30 października 2017 r., k. 54;

- potwierdzenie przelewu z dnia 31 października 2017 r., k. 51.

Dnia 10 października 2018 r. pozwany nadał do powoda w placówce pocztowej oświadczenie o potrąceniu wierzytelności w kwocie 25.309,31 zł z dnia 9 października 2018 r. tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umów o nr: (...), (...)

i (...) wraz z przysługującą powodowi wierzytelnością w kwocie 8.000 zł o zapłatę wynagrodzenia z w/w umów.

Dowód:

- oświadczenie o potrąceniu z dnia 9 października 2018 r. wraz z dowodem nadania, k. 171-172.

Zakupiony przez pozwanego budynek jednorodzinny przy ul. (...) we W. wymagał prac wykończeniowych. Podczas montażu elementów meblowych, blatowych i szklanych w pomieszczeniu kuchennym, w pozostałych pokojach na parterze trwały jeszcze prace wykończeniowe.

Dowód:

- dokumentacja zdjęciowa, k. 277-281;

- zeznania świadka Ł. H. (1), k. 201;

- zeznania świadka D. W., k. 201-202;

- zeznania świadka J. J., k. 202-203;
- zeznania świadka M. R. (2), k. 203;
- zeznania świadka J. Ł., k. 251;
- zeznania świadka A. S., k. 251-252;
- zeznania świadka M. J., k. 252.

Pozwany L. M. (1) zlecił w miesiącu sierpniu 2016 r. firmie P. P.H.U. (...) M. kompleksowe wykończenie łazienki w domu przy ul. (...) we W. za ustaloną cenę 5.400 zł. Prace z tym związane ukończone zostały w dniu 18 grudnia 2016 r.

Dowód:

- korespondencja mailowa pozwanego z P. M., k. 238;
- faktura VAT nr (...) z dnia 21 grudnia 2016 r., k. 239.

Nadto, pozwany w dniu 18 sierpnia 2016 r. zawarł z firmą (...) umowę wykonania I etapu instalacji odkurzacza centralnego. Prace montażowe miały zakończyć się w ciągu 5 kolejnych dni.

Dowód:

- umowa wykonania I etapu instalacji odkurzacza centralnego z dnia 18 sierpnia 2016 r., k. 244-245.

W dniu 10 października 2016 r. pozwany zlecił firmie (...) S.C. A. U. K. W. z siedzibą w H. wykończenie całego poddasza w domu przy ul. (...) we W., które zostało wykonane w ciągu 6 następnych tygodni, jak również wykończenie pralni i pomieszczenia magazynowego.

Dowód:

- umowa z dnia 10 października 2016 r., k. 240;
- zapiski pozwanego, k. 337-338;
- faktura VAT nr (...) z dnia 23 października 2016 r., k. 241;
- faktura VAT nr (...) z dnia 7 listopada 2016 r., k. 242;
- faktura VAT nr (...) z dnia 30 listopada 2016 r., k. 242.

Jednocześnie pozwany w dniu 4 października 2016 r. zamówił w firmie (...) Sp. z o.o. Oddział (...) we W. drzwi wejściowe wraz z ich montażem.

Dowód:

- zamówienie (...) z dnia 4 października 2016 r., k. 243.

Pozwany, jako wynajmujący, dnia 22 lutego 2018 r. zawarł umowę najmu okazjonalnego lokalu mieszkalnego przy ul. (...) we W. na czas oznaczony od dnia 1 marca 2018 r. do dnia 28 lutego 2019 r. z możliwością dalszego przedłużenia. Zgodnie z § 3 pkt 1 umowy czynsz najmu miał wynosić 4.000 zł, płatny był z góry do 10. dnia każdego miesiąca. Kwota ta następnie na mocy aneksu nr (...) do w/w umowy wzrosła do 4.800 zł od dnia 1 października 2018 r.

Na podstawie aneksu nr (...) do powyższej umowy najmu okazjonalnego, umowa ta przybrała postać umowy na czas nieokreślony.

Przedmiotowy stosunek najmu został zgłoszony przez pozwanego Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w dniu 7 marca 2018 r.

Dowód:

- umowa najmu okazjonalnego lokalu z dnia 22 lutego 2018 r., k. 141-142;
- oświadczenie o poddaniu się egzekucji najemcy lokalu w formie aktu notarialnego z dnia 22 lutego 2018 r., rep. A (...), k. 310-311;
- potwierdzenie otrzymania kaucji tytułem najmu (wyciąg z rachunku), k. 312;
- potwierdzenia otrzymywania czynszu najmu (wyciąg z rachunku), k. 313-330;
- oświadczenie o wyborze formy opodatkowania z najmu z dnia 7 marca 2018 r., k. 331;
- aneks nr (...) do umowy najmu okazjonalnego lokalu z dnia 26 września 2018 r., k. 332;
- aneks nr (...) do umowy najmu okazjonalnego lokalu z dnia 18 stycznia 2019 r., k. 333.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Sąd na wstępie wskazuje, że powód M. R. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), pozwem wniesionym w dniu 19 marca 2018 r. domagał się od pozwanego L. M. (1) zapłaty kwoty 8.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2017 r. do dnia zapłaty tytułem nieuiszczonej części wynagrodzenia za wykonanie mebli kuchennych wraz ze sprzętem AGD, armaturą, blatami kamiennymi oraz elementami szklanymi.

Bezspornym w niniejszym postępowaniu pozostawał fakt zawarcia przez strony następujących umów: w dniu 31 lipca 2016 r. umowy nr (...)w przedmiocie wykonania elementów szklanych przy meblach kuchennych, a następnie w dniu 7 sierpnia 2016 r. umowy

nr (...)w przedmiocie wykonania i montażu mebli kuchennych oraz umowy

nr (...)w przedmiocie wykonania blatów kamiennych lub kamiennopochodnych. Powód w korespondencji mejlowej prowadzonej z pozwanym (mejl z 5 maja 2017 r., k. 36) przyznał, że powyższe zlecenia wykonał z opóźnieniem, na podstawie czego pozwanemu przysługiwały określone w/w umowami upusty w wysokości 3% od wartości elementów szklanych, od wartości brutto zamawianych mebli, jak również od blatów kamiennych i kamiennopochodnych. Nadto, poza sporem pozostawał przyznany pozwanemu upust w wysokości 35% od wartości stołu, co zostało udowodnione przedłożoną przez strony procesową dokumentacją wiadomości mejlowych.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia zasadności dochodzonego żądania powoda oraz podniesionych zarzutów przez pozwanego odnoszących się do wadliwości wykonanego zlecenia. Sąd musiał także rozstrzygnąć kwestię należnego pozwanemu odszkodowania i skuteczność zarzutu potrącenia wierzytelności.

Zgodnie z treścią przepisu art. 233 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Powyżej poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł o przedłożone przez strony dokumenty prywatne, stanowiące dowód na okoliczność treści w nich stwierdzonych. W ocenie Sądu brak było przesłanek do kwestionowania ich autentyczności. Nadto, Sąd dopuścił dowód z przesłuchania powołanych przez strony świadków w osobach Ł. H. (2), D. W., K. S., J. J., C. S., J. Ł., A. S., M. J., M. R. (2) oraz M. M.. Sąd postanowił przesłuchać strony, ograniczając się do przesłuchania pozwanego L. M. (3). Jednakowoż

Sąd oddalił wnioski powoda dotyczące zobowiązania pozwanego do przedłożenia: danych osobowych najemcy, w tym wskazania jego numeru PESEL, oryginałów załączników umowy najmu z dnia 22 lutego 2018 r., umów zawartych z firmami remontowo-budowlanymi wykonującymi usługi wykończeniowe w domu pozwanego przy ul. (...) we W., w szczególności podania danych osobowych pracowników tychże wykonawców, jak również faktur VAT potwierdzających niniejsze rozliczenia umów. Zdaniem Sądu przywołane dowody nie pozostawały w związku z meritem niniejszej sprawy i wpłynęłyby na szybkość postępowania.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu potrącenia zgłoszonego w odpowiedzi na pozew, Sąd zważył, że zgodnie z treścią przepisu art. 498 k.c., gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub inne rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Wobec nadania potrąceniu ustawowego charakteru jednostronnej czynności prawnej, przez którą zainteresowany może ukształtować nie tylko swoją sytuację prawną, lecz także sytuację prawną innego podmiotu, wykorzystywanie tej instytucji powinno mieć miejsce tylko wówczas, gdy spełnione są ściśle wszystkie przesłanki potrącenia określone w ustawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., sygn. akt V CSK 95/11).

Wskazać należy, iż zarzut potrącenia skierowany jest na wykazanie tylko niezasadności roszczenia dochodzonego przez powoda. Następuje to w ten sposób, że pozwany, powołując się na potrącenie wierzytelności jako czynność prawa materialnego, twierdzi, iż roszczenie powoda nie istnieje, gdyż zostało umorzone.

W efekcie ocena co do zasadności roszczenia objętego powództwem jest wynikiem oceny zasadności zarzutu potrącenia. Z tego powodu Sąd musi ustalić, czy roszczenie przedstawione przez pozwanego do potrącenia istnieje i jest zasadne, ale nie czyni tego, aby o tym roszczeniu rozstrzygać orzeczeniem sądowym, lecz jedynie dlatego, aby ocenić zasadność roszczenia przedstawionego przez powoda w powództwie. Tylko to roszczenie jest więc przedmiotem rozstrzygnięcia sądu (tak: uchwała Najwyższego Izba Cywilna z dnia 4 sierpnia 2005 r., sygn. III CZP 53/05).

Zgodnie z przeważającym orzecznictwem Sądu Najwyższego, zarzut potrącenia jest środkiem obrony pozwanego w procesie i nie stanowi formy dochodzenia roszczenia przez pozwanego.

W szczególności jego podniesienie nie wywołuje takich skutków jak dochodzenie roszczenia w ramach powództwa, w tym powództwa wzajemnego (tak: m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 6 września 1983 r., IV CR 260/83, OSNCP 1984, nr 4, poz. 59, z dnia 11 września 1987 r., I CR 184/87, niepubl., uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1987 r., III CZP 69/87, OSNCP 1989, nr 4, poz. 64 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2004 r., V CK 190/03, BSN 2004, nr 7, s. 10 i z dnia 7 maja 2004 r., I CK 666/03, OSNC 2005, nr 5, poz. 86).

Skoro podniesienie zarzutu potrącenia jest tylko środkiem obronnym pozwanego, to nie może ono oznaczać, że w ramach jednego postępowania sąd rozpoznaje dwie sprawy. W razie wystąpienia z zarzutem potrącenia przedmiotem sprawy jest nadal wyłącznie roszczenie przedstawione w powództwie.

Konsekwencją tego jest pogląd, iż zarzut potrącenia może być podniesiony w procesie cywilnym i rozpatrzony przez sąd, gdy wierzytelność przedstawiona do potrącenia mogłaby zostać rozpoznana w postępowaniu cywilnym. Uznaje się też, że podniesienie zarzutu potrącenia nie powoduje stanu zawisłości, co do wierzytelności przedstawionej do potrącenia, jak również, że powaga rzeczy osądzonej orzeczenia wydanego w procesie, w którym podniesiono zarzut potrącenia, nie obejmuje oceny zasadności zarzutu potrącenia, a więc kwestii istnienia bądź nieistnienia wierzytelności objętej zarzutem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 września 1983 r., IV CR 260/83.).

Wreszcie, wskazać należy, że skuteczność potrącenia w ujęciu materialnoprawnym winna być także postrzegana poprzez pryzmat, czy została ona złożona przez osobę uprawnioną do reprezentowania wierzyciela potrącającego, a ponadto, czy została ona złożona wierzycielowi wierzytelności potrącanej ze skutkiem określonym w art. 61 § 1 zd.1 k.c.

Na tym gruncie rodzi się pytanie o skuteczność zarzutu potrącenia, w sytuacji, gdy oświadczenie o potrąceniu zostało złożone przez pełnomocnika procesowego strony, przy czym z treści pełnomocnictwa nie wynika jego umocowanie do dokonywania czynności materialnoprawnych w jego imieniu, a jak wiadomo ustawowy zakres umocowania pełnomocnika procesowego strony postępowania cywilnego takiego nie przewiduje (art. 91 k.p.c.).

Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że przewidziany w art. 91 k.p.c. zakres umocowania z mocy ustawy nie uprawnia pełnomocnika procesowego do złożenia materialnoprawnego oświadczenia o potrąceniu; oświadczenie woli mocodawcy o udzieleniu pełnomocnictwa do złożenia takiego oświadczenia może być jednak złożone w sposób dorozumiany (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2004 r., I CK 204/04, OSNC 2005, nr 10, poz. 176).

Wyrażna treść art. 91 k.p.c. wskazuje natomiast, że umocowanie pełnomocnika procesowego nie obejmuje przyjmowania w imieniu mocodawcy oświadczeń materialnoprawnych złożonych w toku postępowania cywilnego przez przeciwnika procesowego.

W razie wystąpienia przesłanek z art. 498 § 1 k.c. każda z osób, które są względem siebie jednocześnie dłużnikami i wierzycielami może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony. Potrącenie następuje przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie o potrąceniu jest zatem materialnoprawną podstawą zarzutu potrącenia, który z kolei jest czynnością procesową umożliwiającą zgłoszenie roszczenia przed sądem.

Przenosząc wyżej przedstawione poglądy na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że zarzut potrącenia pozwany podniósł w odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 29 czerwca 2018 r., formułując go jako zarzut potrącenia kwoty 24.500 zł należnej pozwanemu tytułem odszkodowania. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany poniósł szkodę w postaci kosztów naprawy uszkodzeń ścian spowodowanych demontażem i ponownym montażem blatów i cokolików w kwocie 250 zł, kosztów naprawy uszkodzeń ścian spowodowanych montażem elementów szklanych w kwocie 250 zł, a także utraconych korzyści wskutek niemożności wynajęcia dotychczasowego mieszkania przez 6 miesięcy w kwocie co najmniej 24.000 zł (6 miesięcy x 4.000 zł). Ponadto do akt sprawy zostało załączone pismo pozwanego z dnia 9 października 2018 r., wysłane do powoda w dniu 10 października 2018 r., zawierające oświadczenie o potrąceniu w łącznej kwocie 25.309,31 zł odszkodowania za nienależyte wykonanie umów o nr: (...),(...) i (...).

Zdaniem Sądu, powyższy zarzut potrącenia nie zasługiwał na uwzględnienie. Materialnoprawne oświadczenie pozwanego o potrąceniu (pismo z 9 października 2018 r.) nie precyzowało bowiem jakie wierzytelności zostały w tym oświadczeniu zawarte. Podawało tylko kwotę oraz tytuł z jakiego była wierzytelności potrącana, wskazując na nienależyte wykonanie trzech umów. Kwota ta nie odpowiadała sumie wymienionej w zarzucie potrącenia zgłoszonym w odpowiedzi na pozew. Stąd też nie było wiadomo które wierzytelności pozwany chce potrącić z wierzytelnością powoda. To co składa się na tą kwotę zostało wyszczególnione dopiero w załączniku do protokołu, który został złożony już po zamknięciu rozprawy, wobec czego Sąd uznał te twierdzenia na tym etapie za spóźnione. Z kolei zarzut potrącenia sformułowany w odpowiedzi na pozew nie mógł wywołać skutku umorzenia wierzytelności ujętej w pozwie (przyjmując dorozumiane umocowanie pełnomocnika pozwanego do złożenia takiego oświadczenia), gdyż odpis odpowiedzi na pozew został doręczony pełnomocnikowi powoda, który nie posiadał upoważnienia do przyjmowania oświadczeń materialnoprawnych w imieniu powoda. O ile bowiem w przypadku pełnomocnika pozwanego Sąd, mając na uwadze obecność pozwanego na rozprawach, na których jego pełnomocnik wyrażał stanowisko procesowe, przyjął, że pozwany udzielił swojemu pełnomocnikowi również pełnomocnictwa do złożenia

oświadczenia o potrąceniu, o tyle – w przypadku powoda brak było podstaw do uznania, że jego pełnomocnik procesowy ma umocowanie do odbioru takiego oświadczenia.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione okoliczności, skoro zarzut potrącenia nie został uwzględniony, to nie mogło doprowadzić to do oddalenia powództwa w całości.

Sąd uwzględnił natomiast zarzuty pozwanego dotyczące upustów w cenie poszczególnych zamówionych rzeczy ze względu na opóźnienie ich dostarczenia i montażu, tj. wykonania umów, zastrzeżone w umowach w wysokości 3% od wartości brutto zamawianych towarów. I tak w odniesieniu do blatów Sąd uwzględnił obniżenie wynagrodzenia w wysokości 3% wartości zamówienia, tj. o 660 zł (3% z 22.000,00 zł). W przypadku elementów szklanych – jako zamawiane towary Sąd uznał dwie pozycje z przedmiotowej umowy, tj. materiał i obróbkę, co stanowiło kwotę 4.777 zł (materiał - 3.938 zł, obróbka – 839 zł), a 3% wartości to kwota 143,31 zł.

Co do zarzutów obniżenia ceny Sąd zważył, że miały one oparcie w przepisach dotyczących rękojmi przy umowie sprzedaży, które to przepisy na mocy art. 638 § 1 k.c. mają odpowiednie zastosowanie przy umowie o dzieło. Zgodnie z art. 560 § 1 zd. 1 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Stosownie zaś do § 3 powołanego przepisu obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady.

Mając to na uwadze i kierując się zasadami doświadczenia życiowego Sąd ocenił, że cena baterii z powodu niestandardowo zamontowanej ciepłej i zimnej wody (na odwrót) winna być obniżona o wartość zgłoszoną przez pozwanego, tj. 20% ceny, co daje zmniejszenie o 840 zł. Tak samo Sąd uznał, że zamontowanie mniejszego zlewu niż zamówiony przez pozwanego, daje podstawę do obniżenia jego ceny o 1.000 zł (z kwoty 4.200 zł). Podkreślenia wymaga bowiem, że pozwany zawierając umowy z powodem zamawiał towar drogi, o wysokich parametrach nie tylko użytkowych, ale również estetycznych. Zatem jakość towaru i jego zgodność z umową nie powinna budzić żadnych zastrzeżeń, tak samo jak montaż.

W przedmiocie obniżenia ceny stołu Sąd, bez pomocy wiadomości specjalnych w postaci dowodu z opinii biegłego, nie był w stanie ocenić czy wady wskazywane przez pozwanego powodują obniżenie wartości o 50%, czego żądał pozwany. Taki wniosek nie został zaś zgłoszony. Dlatego też z tego tytułu Sąd uwzględnił obniżenie ceny o 35%, zgodnie z wcześniejszym stanowiskiem powoda w tym zakresie. Cenę stołu Sąd ustalił za pozwanym, przyjmując materiał: 1.922 zł + 2.872 zł, 1/2 ceny za pomiar: 1.040 zł i pomniejszając o udzielony upust 17%, co dało razem 4.842,22 zł, a 35% z tej kwoty to 1.694,78 zł.

Uwzględniając powyższe żądanie powoda w kwocie 8.000 zł winno być pomniejszone o łączną kwotę 4.338,09 zł (660 zł + 143,31 zł + 840 zł + 1.000 zł + 1.694,78 zł), a uwzględnione w kwocie 3.661,91 zł. W tym miejscu wskazać należy, iż w wyniku omyłki, Sąd w pkt I sentencji wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.338,09 zł, która winna podlegać oddaleniu. Wyjaśnić należy, że przedmiotowa omyłka została zauważona przez Sąd w chwili przytaczania ustnych motywów wyroku, o czym pełnomocnik pozwanego obecny przy ogłoszeniu wyroku został poinformowany.

Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie, kierując się treścią art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Wskazać należy, że powód wezwał pozwanego do spełnienia świadczenia objętego pozwem pismem z dnia 29 sierpnia 2017 r., które to wezwanie odebrane zostało przez pozwanego w dniu 19 września 2017 r. Tym samym dopiero z tą chwilą pozwany pozostawał w opóźnieniu

z wykonaniem świadczenia względem powoda. W związku z powyższym, Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 20 września 2017 r. do dnia zapłaty.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł, jak w punkcie I i II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Jako że powód wygrał proces do kwoty 3.661,91 zł (w 45%), a pozwany w 55%, Sąd zniósł wzajemnie koszty między stronami. Powód winien bowiem otrzymać 952,65 zł (45% z kwoty 2.117 zł, na którą składała się плата od pozwu 300 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 1.800 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł), a pozwany 999,35 zł (55% z kwoty 1.817 zł).